

อ่างทอง

อ่างทอง เป็นจังหวัดขนาดเล็ก ตั้งอยู่บริเวณภาคกลาง ตอนล่าง มีเนื้อที่ 968 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม ไม่มีป่าไม้ และภูเขา มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านสองสายคือ แม่น้ำน้อย และแม่น้ำเจ้าพระยา

จังหวัดอ่างทอง เดิมชื่อ เมืองวิเศษชัยชาญ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำน้อยอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มของแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญของกรุงศรีอยุธยาในการสู้รบกับกองทัพพม่า ดังปรากฏในพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาอยู่หลายตอนโดยเฉพาะครั้งหลังสุดพม่าได้ใช้แขวงเมืองวิเศษชัยชาญเป็นที่ตั้งค่ายตีกรุงศรีอยุธยาและเกิดการสู้รบครั้งสำคัญที่จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ไทยคือศึกบางระจันขึ้นที่บ้านบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

ปลายสมัยกรุงธนบุรีได้ย้ายที่ตั้งเมืองมาอยู่บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาที่บ้านบางแก้ว เรียกชื่อเมืองใหม่ว่า "อ่างทอง" เพราะเป็นที่ลุ่มและเป็นอู่ข้าวอู่น้ำเสมือนชุมทรัพย์

อาณาเขตและการปกครอง

ทิศเหนือ	จดจังหวัดสิงห์บุรี
ทิศตะวันออก	จดจังหวัดลพบุรีและพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	จดจังหวัดสุพรรณบุรี
ทิศใต้	จดจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ คือ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอแสวงหา อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอไชโย และอำเภอสสามโก้

การเดินทาง

เส้นทางที่ 1 ใช้เส้นทางสายพหลโยธิน จากกรุงเทพฯ แยกเข้าเส้นทางสายเอเชีย ผ่านอำเภอบางปะอิน-บางปะหัน-อยุธยา อ่างทอง รวมระยะทาง 105 กิโลเมตร เป็นระยะทางที่ใกล้ที่สุด

เส้นทางที่ 2 ใช้เส้นทางตัดใหม่ ข้ามสะพานพระปิ่นเกล้า - ตลิ่งชัน เข้าเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 340 ผ่านจังหวัดนนทบุรี-ปทุมธานี-อยุธยา-สุพรรณบุรี-อ่างทอง รวมระยะทางประมาณ 150 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 3 ใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-ปทุมธานีผ่านปากเกร็ด เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3111 ผ่านอำเภอบางไทร อำเภอสนา-อยุธยา จากนั้นใช้เส้นทางหมายเลข 309 เข้าอำเภอป่าโมก-อ่างทอง รวมระยะทาง 140 กิโลเมตร

การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง

บริษัท ขนส่ง จำกัด เปิดบริการเดินรถธรรมดาและรถปรับอากาศระหว่างกรุงเทพฯ-อ่างทอง ทุกวันวันละหลายเที่ยว โดยรถจะออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร 2 ตั้งแต่ 05.30-18.00 น. ทุก 20 นาที สอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร. 936-3660, 936-3666

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอเมือง

ศาลหลักเมือง อยู่ตรงข้ามศาลากลางจังหวัด เป็นอาคารจตุรมุข (4 หน้า) ตัวศาลสูงจากพื้นประมาณ 1.5 เมตร ภายในศาลเป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังภาพพุ่มข้าวบิณฑ์ก้านแย่งสวยงามมาก ศาลหลักเมืองจังหวัดอ่างทองเป็นศาลหลักเมืองแห่งที่ 2 ที่มีการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังทั้ง 4 ด้าน (ศาลหลักเมืองแห่งแรกที่มีภาพจิตรกรรมฝาผนัง คือ ศาลหลักเมือง กรุงเทพฯ) ศาลหลักเมืองอ่างทองเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สวยงามสมกับเป็นหลักชัย และหลักใจของประชาชนชาวอ่างทองอย่างยิ่ง ผู้ที่มีโอกาสไปเยือนจังหวัดนี้ไม่ควรละเว้นที่จะไปเคารพสักการะศาลหลักเมืองและหาของดีเมืองอ่างทองบริเวณศาลเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต

วัดอ่างทองวรวิหาร เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ตั้งอยู่ตรงข้ามศาลากลางจังหวัด เดิมเป็นวัดเล็กๆ 2 วัด ชื่อ วัดโพธิ์เงิน และวัดโพธิ์ทอง สร้างในสมัยรัชกาลที่ 4 ครั้นในสมัยรัชกาลที่ 5 โปรดฯ ให้รวมเป็นวัดเดียวกัน เมื่อ พ.ศ. 2443 แล้วพระราชทานนามว่า "วัดอ่างทอง" วัดนี้มีพระอุโบสถที่งดงามยิ่งนัก พระเจดีย์ทรงระฆังประดับด้วยกระจกลีลาวดีอย่างสวยงาม และหมู่กุฏิทรงไทยสร้างด้วยไม้สักงดงามเป็นระเบียบ ล้วนเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมตามแบบสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

วัดต้นสน อยู่ริมฝั่งปากตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงข้ามกับวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง เป็นวัดเก่าแก่โบราณที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางสมาธิ เรียกว่า “สมเด็จพระศรีเมืองทอง” ขนาดหน้าตักกว้าง 6 วา 3 ศอก 9 นิ้ว สูง 9 วา 2 ศอก 19 นิ้ว มีพุทธลักษณะที่สวยงามมากอีกองค์หนึ่ง นับว่าเป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยโลหะที่ใหญ่ที่สุดองค์แรก

วัดราชปักษี อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออกไปทางทิศใต้ของอำเภอเมืองประมาณ 3-4 กิโลเมตร ตามถนนสายอ่างทอง-อยุธยา มีพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่เห็นได้ชัด มีพุทธลักษณะคล้ายพระพุทธรูปไสยาสน์วัดป่าโมกแต่มีขนาดย่อมกว่าเล็กน้อย สันนิษฐานว่าเป็นของเก่าสมัยอยุธยา เดิมองค์พระชำรุดทรุดโทรมอย่างหนักปัจจุบันได้รับการบูรณะขึ้นมาใหม่ นำไปเที่ยวชมและนมัสการยังวัดหนึ่ง

วัดสุวรรณเสวริยาราม อยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศตะวันออกในท้องที่ตำบลลาดกระวด จากศาลากลางจังหวัดไปตามถนนคลองชลประทาน 3 กิโลเมตร มีพระพุทธรูปไสยาสน์ขนาดองค์พระยาวประมาณ 10 วา ประดิษฐานอยู่ในพระวิหารและโบราณวัตถุสถานต่างๆ ที่มีอายุราว 100 ปี

บ้านทรงไทยจำลอง ส่วนประกอบบ้านทรงไทย เครื่องเรือนไม้ตาล เป็นฝีมือเชิงช่างที่สืบทอดจากบรรพบุรุษ นอกจากจะมีการจัดสร้างที่สวยงามแล้ว ก็ยังคงความเป็นไทยไว้อย่างน่าสนใจ ตามเส้นทางสาย อยุธยา-ป่าโมก และตำบลโพสะ เป็นแหล่งทำสวนประกอบของบ้านทรงไทยทุกชนิด มีการประดิษฐ์บ้านทรงไทยจำลองที่ย่อส่วนจากของจริง และยังมีสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ ที่ทำจากไม้ตาลอีกด้วย

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอป่าโมก

วัดป่าโมกวรวิหาร อยู่ในเขตเทศบาลตำบลป่าโมก ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตกห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองไป 18 กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 309 สายอ่างทอง-อยุธยา เดิมมีวัด 2 วัด อยู่ติดกันคือ วัดตลาดกับวัดชีปะขาว เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ที่งดงามมากองค์หนึ่งของประเทศไทย มีความยาวจากพระเมาลีถึงปลายพระบาท 22.58 เมตร ก่ออิฐถือปูนปิดทอง

องค์พระนี้สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยสุโขทัย มีประวัติความเป็นมา น่าอัศจรรย์เล่ากันว่า ได้ลอยน้ำมาจากอยุธยา วัด ราษฎรบวงสรวงแล้วชักลากขึ้นมาไว้ที่ริมฝั่งแม่น้ำ ในพระราชพงศาวดารกล่าวว่า สมเด็จพระนเรศวรมหาราชก่อนจะยกทัพไปรบกับพระมหาอุปราชา ได้เสด็จมาชุมนุมพล และถวายสักการะบูชาพระพุทธรูปองค์นี้ ในปี พ.ศ. 2269 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระได้เสด็จมาควบคุมการชลองค์พระให้พ้นจากกระแส น้ำเซาะตลิ่งพัง ไปไว้ยังวิหารใหม่ที่วัดตลาดห่างจากฝั่งแม่น้ำ 168 เมตร แล้วโปรดให้รวมทั้งสองเป็นวัดเดียวกันพระราชทานนามว่าวัดป่าโมกเพราะบริเวณนั้นมีต้นโมกมากมาย สิ่งที่น่าสนใจในวัดนี้มีมากมาย อาทิเช่น พระวิหารพระพุทธรูปไสยาสน์ วิหารเขียน มณฑลพระพุทธรูป 4 รอย เป็นต้น

วัดท่าสุทธาวาส อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออกเขตตำบลบางเสด็จ หากใช้เส้นทางสาย อยุธยา-อ่างทอง (ทางหลวงหมายเลข 309) ทางเข้าวัดจะอยู่ทางซ้ายมือห่างจากตัวจังหวัดอ่างทองประมาณ 17 กิโลเมตร หรือห่างจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประมาณ 14 กิโลเมตร วัดนี้เป็นวัดเก่าแก่แต่โบราณสมัยอยุธยาตอนต้นในการศึกสงครามครั้งกรุงศรีอยุธยา บริเวณนี้จะเป็นเส้นทางเดินทัพข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาปัจจุบัน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับไว้ในพระราชูปถัมภ์ มีการจัดสร้างพลับพลาที่ประทับกลางสระน้ำ พระเจดีย์เพื่อแสดงพระพุทธรูปโบราณและโบราณวัตถุต่างๆ รวมทั้งพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช และสมเด็จพระเอกาทศรถ ภายในพระอุโบสถ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จิตรกรส่วนพระองค์และนักเขียนโครงการศิลป์ เขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังด้วย บริเวณวัดแห่งนี้มีความร่มรื่นด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่ และทิวทัศน์สวยงามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ชวนให้เป็นที่น่าพักผ่อน

วัดสระแก้ว อยู่ห่างจากวัดท่าสุทธาวาส ประมาณ 200 เมตรตามถนนเลียบคันคลองชลประทาน หากเดินทางมาจากอยุธยาตามเส้นทาง อยุธยา-อ่างทอง (ทางหลวงหมายเลข 309) ทางเข้าวัดจะอยู่ซ้ายมือห่างจากอยุธยาประมาณ 15 กิโลเมตร วัดนี้สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2242 เดิมชื่อวัดสระแก เป็นสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ที่มีเด็กอยู่ในความดูแลมากและได้จัดตั้งคณะลูกเด็กกำพร้าวัดสระแก้ว เพื่อหารายได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กกำพร้าด้วย นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของ “สามัคคีสมาคม” ซึ่งเป็นศูนย์โครงการทอดผ้าตามพระราชประสงค์ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2524 อยู่ในความรับผิดชอบของ กองอุตสาหกรรมในครอบครัว กระทรวงอุตสาหกรรม ที่บ้านบางเสด็จนี้จะมีที่ทอดผ้าอยู่แทบทุกหลังคาเรือน ชาวบางเสด็จจะขยันขันแข็งมุ่งผลิตสินค้าผ้าทอต่างๆ เช่น ผ้าซิ่น ผ้าขาวม้า ผ้าบุโต๊ะ ปลอกหมอน ฯลฯ ให้มีคุณภาพดี และมีความสวยงาม จนเป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วไป สินค้าเหล่านี้จะรวบรวมไปจัดจำหน่ายแก่ผู้สนใจที่ศูนย์สามัคคีสมาคม รายละเอียดติดต่อโทร. (035) 611169

ตึกตาชาววังบางเสด็จ ตำบลบางเสด็จตั้งอยู่ในเส้นทางหลวงหมายเลข 309 จากอยุธยามุ่งหน้าสู่อ่างทองประมาณ 16 กิโลเมตร จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าสู่บ้านบางเสด็จ อยู่ติดกับวัดท่าสุทธาวาส ตำบลนี้เดิมชื่อตำบลบ้านวัดตาล เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินพระราชทานความช่วยเหลือแก่ราษฎรผู้ประสบอุทกภัยในปี พ.ศ. 2518 สร้างความปลื้มปิติให้แก่ราษฎรเป็นอันมาก เพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ จึงพร้อมใจกันเปลี่ยนชื่อบ้านวัดตาลเป็น **บ้านบางเสด็จ** ภายในหมู่บ้านบางเสด็จนี้ นอกจากจะได้ชมทัศนียภาพอันร่มรื่นและสวยงาม ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาแล้วยังสามารถเดินชมการปั้นตึกตาในบริเวณบ้านเรือนราษฎรละแวกนั้นได้อย่างเป็นกันเอง

โครงการตึกตาชาววังที่บ้านบางเสด็จเป็นโครงการที่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2519 เพื่อให้เป็นอาชีพเสริมเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ราษฎร มีการรวมกลุ่มในรูปสหกรณ์โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่ด้านหน้าวัดท่าสุทธาวาส ซึ่งจะจัดให้สมาชิกมาสาธิตการปั้นพร้อมกับจัดจำหน่ายในราคาที่ย่อมเยา ตึกตาชาววังเป็นประดิษฐกรรมดินเหนียวที่สวยงามจัดแสดงชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยทุกเพศทุกวัย วัฒนธรรมประเพณีไทย เช่น การละเล่นของเด็กไทย วงมโหรีปี่พาทย์ ตลอดจนผลไม้ไทยหลายหลากชนิดล้วนมีความสวยงามน่ารักและเหมาะที่จะซื้อเป็นของฝากหรือของที่ระลึกเป็นอย่างยิ่ง

หมู่บ้านท่าคลอง ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านแพ ตำบลเอกราช หลังตลาดป่าโมก ริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา การเดินทางใช้ถนนสายใน ผ่านหน้าที่ทำการเทศบาลอำเภอป่าโมกซึ่งขนานไปกับลำคลองชลประทาน ระยะทางประมาณ 17 กิโลเมตร ชาวบ้านแพเริ่มผลิตตึกลงมาตั้งแต่ พ.ศ. 2470 โดยจะเริ่มหลังฤดูเก็บเกี่ยว วัตถุประสงค์ที่ใช้ได้แก่ไม้จำอาเพราะเป็นไม้เนื้ออ่อนที่สามารถขุดเนื้อไม้ได้ง่ายกับแห้งเร็ว นอกจากคุณภาพที่ประณีตสวยงามแล้วยังมีหลายขนาดให้เลือกอีกด้วย โดยเฉพาะกลองขนาดจิ๋วจะเป็นที่นิยมหาซื้อไว้เป็นของที่ระลึกซึ่งขายดีมาก

อิฐอ่างทอง เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนคุณภาพสูงที่ผลิตขึ้น เพื่อจัดจำหน่ายไปทั่วประเทศไทย ส่วนมากจะใช้ในการทำอิฐโชว์แนวประดับอาคารบ้านเรือน ผู้สนใจจะติดต่อซื้อได้จากโรงอิฐโดยตรง เฉพาะที่อำเภอป่าโมกจะมีโรงอิฐมากกว่า 42 แห่ง

สถานที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอไชโย

วัดไชโยวรวิหาร อยู่บนเส้นทางสาย อ่างทอง-สิงห์บุรี ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองประมาณ 18 กิโลเมตร เป็นวัดพระอารามหลวงชั้นโท เดิมเป็นวัดราษฎร์โบราณสร้างมาแต่ครั้งใดไม่ปรากฏ มีความสำคัญขึ้นมาในสมัยรัชกาลที่ 4 เมื่อ

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แห่งวัดระฆังโฆสิตาราม ธนบุรี ได้สร้างพระพุทธรูปปางสมาธิองค์ใหญ่เป็นปูนขาวไม่ปิดทองไว้กลางแจ้ง ณ วัดแห่งนี้ ถึงสมัยรัชกาลที่ 5 ได้เสด็จ มานมัสการและโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์วัดไชโย ในปี พ.ศ. 2430 แต่แรงสั่นสะเทือนระหว่างการลงรากพระวิหารทำให้องค์หลวงพ่อดีพังลงมาจึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างหลวงพ่อดีขึ้นใหม่ตามแบบหลวงพ่อดี วัดกัลยาณมิตร มีขนาดหน้าตัก กว้าง 16.10 เมตร สูง 22.65 เมตร แล้วพระราชทานนามว่า “พระมหาพุทธพิมพ์” มีการจัดงานฉลองนับเป็นงานใหญ่ที่สุดของจังหวัดอ่างทองในสมัยนั้น

องค์หลวงพ่อดีประดิษฐานอยู่ในพระวิหารที่มีความสูงใหญ่สง่างามแปลกตากว่าวิหารแห่งอื่นๆ พุทธศาสนิกชนจากที่ต่างๆ มานมัสการอย่างไม่ขาดสายติดกับด้านหน้าพระวิหารมีพระอุโบสถหันด้านหน้าออกสู่แม่น้ำเจ้าพระยา ก่อสร้างด้วยสถาปัตยกรรมไทยอันงดงามเช่นกัน ภายในพระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องพุทธประวัติ ฝีมือช่างสมัยรัชกาลที่ 5 ปัจจุบันวัดไชโยวรวิหารได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ใหม่จนมีความงามอย่างสมบูรณ์ยิ่ง

วัดสระเกศ ตั้งอยู่ที่ตำบลชัยภูมิ ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศตะวันออก ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทอง ประมาณ 15 กิโลเมตร เป็นวัดเก่าตั้งแต่สมัยอยุธยา ตำบลชัยภูมินี้เดิมชื่อ บ้านสระเกศ ขึ้นอยู่กับแขวงเมืองวิเศษชัยชาญ มีกล่าวไว้ในพระราชพงศาวดารว่าเมื่อ พ.ศ. 2128 พระเจ้าเชียงใหม่ ยกทัพมาตั้งค่ายอยู่ที่บ้านสระเกศ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช และสมเด็จพระเอกาทศรถ ได้เคยเสด็จพระราชดำเนินมา ณ วัดสระเกศ เมื่อปี พ.ศ. 2513 เพื่อทรงบำเพ็ญพระราชกุศลบวงสรวงสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

วัดโพธิ์หอม (วัดป่าหัวพัน) ตั้งอยู่ที่ตำบลราชสถิตย์ ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองราว 12 กิโลเมตร ไปตามเส้นทางอ่างทอง-สิงห์บุรี แล้วมีทางแยกเข้าไปอีก 2 กิโลเมตร วัดนี้เดิมเป็นวัดร้างสร้างมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา วัดใหม่เพิ่งจะเริ่มสร้างเมื่อ 10 ปีมานี้ สิ่งที่น่าสนใจในวัดนี้คือ รูปพระมหีสี่หน้าปูนปั้นชุดได้ภายในวัด มีขนาดใหญ่ 2 เศียร ประดับบนพานด้านหน้าฐานพระอุโบสถเดิม ลักษณะศิลปะเป็นแบบขอมซึ่งอาจใช้เป็นส่วนของยอดประตู เหมือนกับที่เคยพบว่าสร้างเป็นยอดประตูพระราชวังสมัยกรุงศรีอยุธยา

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอโพธิ์ทอง

วัดโพธิ์ทอง อยู่ที่บ้านโพธิ์ทองตำบลคำหยาดตรงข้ามทางเข้าบ้านบางเจ้าฉ่า ห่างจากอำเภอเมืองไปตามเส้นทางสายอ่างทอง-โพธิ์ทองประมาณ 9 กิโลเมตร นามวัดโพธิ์ทองในพระราชพงศาวดารกล่าวว่าเป็นวัดที่ กรมขุนพรพินิต (เจ้าฟ้าอุทุมพร หรือขุนหลวงหาวัด) เสด็จมาผนวช วัดโพธิ์ทองแห่งนี้รัชกาลที่ 6 เคยเสด็จมาประทับร้อน เมื่อคราวเสด็จประพาสลำน้ำน้อย ลำน้ำใหญ่ มณฑลกรุงเก่า เมื่อ พ.ศ. 2459

พระตำหนักคำหยาด อยู่ในท้องที่ตำบลคำหยาด ถัดจากวัดโพธิ์ทอง ไปทางทิศตะวันตกประมาณ 2 กิโลเมตร บนถนนสายเดียวกัน ตัวอาคารตั้งโดดเด่นอยู่กลางทุ่งนา ก่อด้วยอิฐถือปูนขนาดกว้าง 10 เมตร ยาว 20 เมตร สภาพปัจจุบันมีเพียงผนัง 4 ด้าน แต่ยังคงเห็นเค้าความสวยงามทางด้านศิลปกรรม เช่น ลวดลายประดับซุ้มจรน่านหน้าต่างในคราวที่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสลำน้ำมะขามเฒ่า เมื่อ พ.ศ. 2451 ได้เสด็จมายังโบราณสถานแห่งนี้และทรงมีพระราชหัตถเลขาอรรถาธิบายไว้ว่า เดิมทีทรงมีพระราชดำริว่า ขุนหลวงหาวัด (เจ้าฟ้าอุทุมพร กรมขุนพรพินิต) ทรงผนวชที่วัดโพธิ์ทองแล้วสร้างพระตำหนักแห่งนี้ขึ้นเพื่อจำพรรษา เนื่องจากมีชัยภูมิที่เหมาะสม ครั้นได้ทอดพระเนตรเห็นตัวพระตำหนักสร้างด้วยความประณีตสวยงามแล้วพระราชดำริเดิมก็เปลี่ยนไปด้วยทรงเห็นว่าไม่น่าที่ขุนหลวงหาวัดจะทรงมีความคิดใหญ่โตสร้างที่ประทับชั่วคราวหรือที่มั่นในการต่อสู้ให้ดูสวยงามเช่นนี้ ดังนั้นจึงทรงสันนิษฐานว่า พระตำหนักนี้คงจะสร้างขึ้นตั้งแต่รัชสมัยสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ เพื่อเป็นที่ประทับแรม เนื่องจากมีพระราชนิยมเสด็จประพาสเมืองแถบนี้อยู่เสมอๆ เช่นเดียวกับที่พระเจ้าปราสาททองทรงสร้างที่ประทับไว้ที่บางปะอิน ขณะที่กรมขุนพรพินิตผนวชอยู่ที่วัดราชประดิษฐ์ ได้ทรงนำข้าราชการบริวารกับพระภิกษุที่จงรักภักดีต่อพระองค์ ออกจากพระนครหรือยุธยามาจำพรรษาที่วัดโพธิ์ทองและประทับอยู่ที่พระตำหนักคำหยาดนี้ เพื่อไปสมทบกับชาวบ้านบางระจัน ปัจจุบันนี้กรมศิลปากรได้บูรณะ และขึ้นทะเบียนพระตำหนักคำหยาดเป็นโบราณสถานไว้แล้ว

วัดขุนอินทประมูล อยู่ในเขตตำบลอินทประมูล การเดินทางไปสามารถใช้เส้นทางได้ 3 สาย คือ สายอ่างทอง-อำเภอโพธิ์ทอง (เส้นทาง 3064) แยกขวาที่กิโลเมตร 9 เข้าไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร หรือหากมาจากจังหวัดสิงห์บุรีไปทางอำเภอไชโย ประมาณกิโลเมตรที่ 8 จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าถึงวัดเป็นระยะทาง 4 กิโลเมตร หรือจะใช้เส้นทางตัดใหม่สายอำเภอวิเศษชัยชาญ-โพธิ์ทอง (ถนนเลียบคลองชลประทาน) เมื่อถึงอำเภอโพธิ์ทองมีทางแยกเข้าวัดอีก 2 กิโลเมตร

วัดนี้เป็นวัดโบราณ พิจารณาจากซากอิฐแนวเขตเดิมคะเนว่าเป็นวัดใหญ่ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปขนาดใหญ่และยาวที่สุดในประเทศไทย มีความยาวถึง 50 เมตร (25 วา) เดิมประดิษฐานอยู่ในวิหาร แต่ถูกไฟไหม้หักพังไปเหลือแต่องค์พระตากแดดตากฝนนานนับเป็นร้อยๆปี องค์พระนอนมีพุทธลักษณะที่งดงาม พระพักตร์ยิ้มละไม สงบเยือกเย็นน่าเลื่อมใสศรัทธายิ่งนักพระมหากษัตริย์ไทยหลายพระองค์ได้เคยเสด็จมาสักการะบูชา อาทิเช่น พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เสด็จมาเมื่อ พ.ศ. 2296 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จฯ ในปี พ.ศ. 2221 และ 2451 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันเสด็จฯ มาถวายผ้าพระกฐินต้นในปี พ.ศ. 2516 และเสด็จมานมัสการอีกครั้งในปี พ.ศ. 2518 พุทธศาสนิกชนทั่วประเทศต่างนิยมมานมัสการเป็นเนืองนิจ นอกจากนี้ภายในบริเวณวัดขุนอินทประมูลยังมีโบราณสถานวิหารหลวงพ่อบุช ซึ่งเหลือเพียงฐานและผนังบางส่วนและพระพุทธรูป ด้านหน้าพระนอนมีศาลรูปปั้นขุนอินทประมูล ซึ่งตามประวัติกล่าวว่าเป็นผู้สร้างพระพุทธรูปใหญ่

วังปลาวัดช้อย อยู่บริเวณแม่น้ำน้อยหน้าวัดช้อย หมู่ที่ 1 ตำบลโพธิ์รังนก อยู่ห่างจากจังหวัดอ่างทองประมาณ 12 กิโลเมตร ตามเส้นทางจังหวัดอ่างทอง-วิเศษชัยชาญ ก็จะพบป้ายวังปลาวัดช้อย แล้วเลี้ยวขวาลัดเส้นทางคลองส่งน้ำชลประทานไปอีกประมาณ 7 กิโลเมตร ปลาที่วัดช้อยนี้มีปริมาณชุกชุมมาตั้งแต่สมัยพระครูสุกิจวิชาญ (หลวงพ่อบุช) เป็นเจ้าอาวาสซึ่งเป็นเวลากว่า 50 ปีแล้ว ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2528 พระครูสุกิจวิชาญ เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันได้ปรับปรุงสถานที่และประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์น้ำร่วมกับ สำนักงานประมงอำเภอโพธิ์ทองและเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดูแลรักษาทำให้ปลาถูกรบกวน ปัจจุบันมีปลานานาพันธุ์ เช่น ปลาสร้อย ปลาตะเพียน ปลาเทโพ ปลาแรด ปลาบึก ฯลฯ อาศัยอยู่รวมกันไม่ต่ำกว่า 50,000 ตัว ทางวัดได้จัดจำหน่ายอาหารปลาให้นักท่องเที่ยวได้เพลิดเพลินกับการให้อาหารปลา และจัดสวนสัตว์ขนาดเล็ก ตลอดจนจำหน่ายเครื่องดื่มไว้บริการอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่น่าสนใจภายในวัดช้อยมี มณฑปพระวิหาร เจดีย์ พระอุโบสถ กุฏิ หอสวดมนต์ ศาลาการเปรียญแบบทรงไทยโบราณ ซึ่งทำมาจากไม้สักเป็นเสาเหลี่ยม 8 เหลี่ยมตะเกียงจากกรุงวอชิงตันเป็นตะเกียงโบราณนาฬิกาโบราณจากปารีส และตู้พระไตรปิฎกทำด้วยไม้สักจากประเทศจีนซึ่งมีในสมัยรัชกาลที่ 5 เรือซึ่งเป็นพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมีแทบทุกชนิดได้แก่ เรือบด

เรือแจว เรือสำปั้น และเรือประทุน เปลกล่อมลูกในสมัยโบราณ มรดกชาวนาซึ่งได้รวบรวมเครื่องมือ เครื่องใช้ รวมทั้งอุปกรณ์ ในการทำนา ได้แก่ เกวียน ล้อ คันไถ อุปกรณ์เครื่องมือการจับสัตว์น้ำ ไซตักปลา และศูนย์ผลิตข้าวซ้อมมือที่ชาวบ้านทำการจัดตั้ง เป็นสหกรณ์ขึ้น เพื่อทำการจำหน่ายให้แก่ประชาชน

ค่างควแม่ไก่อวัดจันทาราม วัดจันทารามเป็นวัดเก่าแก่ ตั้งอยู่ที่บ้านช้าง หมู่ที่ 5 ตำบลโคกพุทรา ห่างจากที่ว่าการอำเภอ โพธิ์ทองไปทางทิศตะวันตก ประมาณ 4 กิโลเมตร การเดินทางใช้ เส้นทางสายโพธิ์ทอง-แสวงหาประมาณ 1 กิโลเมตร แล้วยกซ้าย ไปอีก 3 กิโลเมตร ในบริเวณวัดแห่งนี้มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่นจึงเป็นที่อยู่อาศัยและแพร่พันธุ์ค่างควแม่ไก่อ และนกนานาชนิด มาหลายชั่วอายุคนแล้ว ค่างควแม่ไก่อเหล่านี้จะออกหากิน ในเวลากลางคืน ส่วนเวลากลางวันจะเกาะห้อยหัวอยู่ตามกิ่งไม้ เป็นสีดำพริตมมองเห็นแต่ไกลซึ่งผู้สนใจสามารถจะไปชมได้ใน ทุกฤดูกาล

หมู่บ้านจักสาน งานฝีมือจักสานอันลือชื่อของอ่างทอง ส่วนมากจะเป็นฝีมือของชาวอำเภอโพธิ์ทองแทบทุกครัวเรือน ที่ตั้งบ้านเรือนเรียงรายอยู่ทั้งสองฟากฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มการผลิตเครื่องจักสาน เครื่องหวาย กลุ่มจักสานไม้ไผ่ เช่น กลุ่มตำบลองครักษ์ กลุ่มตำบลบางเจ้าฉ่า กลุ่มตำบลบางระกำ กลุ่มตำบลพลับ และกลุ่มตำบลอินทประมูล เป็นต้น

แหล่งหัตถกรรมเครื่องจักสานสำคัญที่สมควรไปเที่ยวชม คือ ที่ “บางเจ้าฉ่า” ตั้งอยู่ที่หมู่ 8 บ้านยางทอง ตำบลบางเจ้าฉ่า การเดินทางใช้เส้นทางสาย อ่างทอง-โพธิ์ทอง ประมาณ 9 กิโลเมตร ถึงคลองชลประทานยางมณี จากนั้นเลี้ยวขวาเลียบคลองไปอีก ประมาณ 5 กิโลเมตร จึงเลี้ยวขวาไปตามทางเข้าวัดยางทอง แหล่งหัตถกรรมจะตั้งอยู่บริเวณหลังวัด ที่นี่เป็นแหล่งเครื่องจักสาน ด้วยไม้ไผ่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ได้เคยเสด็จพระราชดำเนินมาเยือนและได้พระราชทานคำแนะนำ ให้ราษฎรปลูกไม้ไผ่สีสุก เพื่อเป็นวัตถุดิบในการทำจักสาน ให้มีปริมาณมากขึ้น ก่อนที่จะมีปัญหาการขาดแคลน งานจักสาน ของบางเจ้าฉ่านี้มีความประณีตสวยงามเป็นพิเศษ และสามารถพัฒนางานฝีมือตามความนิยมของตลาด จึงได้รับการ ยกย่องว่าเป็นหมู่บ้านตัวอย่างในการพัฒนาอาชีพ นอกจากนี้ บางเจ้าฉ่าแล้ว ห่างจากอำเภอโพธิ์ทองไปอีกประมาณ 4 กิโลเมตร ก็มีผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานไม้ไผ่เช่นเดียวกัน

ศูนย์เจียรไนพลอย อยู่ในบริเวณเดียวกับแหล่งผลิต เครื่องจักสานที่บางเจ้าฉ่า มีศูนย์รวมการเจียรไนพลอยของหมู่บ้าน และมีพลอยรูปแบบต่างๆ ที่สวยงาม

ศูนย์ผลิตเครื่องใช้ประดับมุก อยู่ที่วัดม่วงคัน ตำบลรามะสัก มีการผลิตเครื่องใช้ประดับมุกฝีมือประณีต นอกจากนั้นมีการทำหัตถกรรมในครัวเรือนอีกหลายแห่งเช่นกัน จะมีทั้งชุดโต๊ะเครื่องแป้ง แจกัน ที่เขียนรูปหรี เป็นต้น

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอวิเศษชัยชาญ

วัดเขียน เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่ง อยู่ที่หมู่ 8 ตำบลศาลเจ้า โรงทอง ห่างจากอำเภอเมือง 12 กิโลเมตร ภายในพระอุโบสถ มีภาพเขียนฝาผนังที่งดงามสันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่างสกุลเมือง วิเศษชัยชาญสมัยอยุธยาตอนปลาย ลักษณะภาพคล้ายกับภาพเขียน ที่พระอุโบสถวัดเกาะและวัดใหญ่สุวรรณาราม จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอยู่ในยุคสมัยเดียวกัน

วัดอ้อย เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองวิเศษชัยชาญ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำน้อย ห่างจากวัดเขียนไปทางทิศเหนือประมาณ 2 กิโลเมตร พระอุโบสถมีลักษณะสวยงามคล้ายกับพระอุโบสถวัดราชบูรณะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นอกจากนี้ในบริเวณพื้นที่ของวัดอ้อย มูลนิธิสร้างสรรค์เด็กได้เปิดบ้านรับรองให้ที่พึ่งพิงแก่เด็กที่มีปัญหา เด็กเร่ร่อนติดยา หรือประพฤติผิดกฎหมายมาก่อนชื่อว่า “บ้านเด็กใกล้วัด” เพื่อช่วยให้เด็กเหล่านี้มีชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น ได้สัมผัสธรรมชาติและมีพระสงฆ์ช่วยเหลือบำบัดทางด้านจิตใจด้วย

วัดสี่ร้อย อยู่ริมฝั่งแม่น้ำน้อย หมู่ที่ 4 ตำบลสี่ร้อย บนเส้นทางสายโพธิ์พระยา-ท่าเรือ หรืออ่างทอง-วิเศษชัยชาญ ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองไปทางทิศตะวันตกประมาณ 12.5 กิโลเมตร แล้วยกซ้ายมือไปตามถนนคันคลองชลประทานอีก 5 กิโลเมตร วัดแห่งนี้ มีพระพุทธรูปปางป่าเล-ไลยก์ สูง 21 เมตร หน้าตักกว้าง 6 เมตรเศษ เรียกนามว่า หลวงพ่อโต ภายในพระอุโบสถ มีภาพจิตรกรรมฝาผนังฝีมือช่างอยุธยาที่มีความงดงามมากอีกแห่งหนึ่ง

วัดม่วง ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ตำบลห้วยตะพาน ระยะทางจาก จังหวัดถึงวัดม่วง ประมาณ 8 กิโลเมตร ใช้เส้นทางสายอ่างทอง สุพรรณบุรี วัดจะอยู่ทางซ้ายมือ มีพระอุโบสถล้อมรอบด้วยกลีบบัว ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ภายในมีรูปปั้นเกจิอาจารย์ชื่อดังทั่วประเทศ มีแดนเทพเจ้าไทย แดนนรก แดนสวรรค์ และแดนเทพเจ้าจีน ซึ่งมีรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิมขนาดใหญ่ มีรูปปั้นแสดงเหตุการณ์ ในประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสงครามไทย-พม่า ที่เมืองวิเศษชัยชาญ และสามารถซื้อผลิตภัณฑ์ของดีเมืองอ่างทองได้ด้วย

อนุสาวรีย์นายดอกนายทองแก้ว ประดิษฐานอยู่ที่ หน้าโรงเรียนวิเศษชัยชาญ หมู่ที่ 2 ตำบลไผ่จำศีล ระหว่างกิโลเมตร ที่ 26-27 ตามเส้นทางสายศรีประจันต์-วิเศษชัยชาญ เป็น

อนุสรณ์สถาน ที่ชาววิเศษชัยชาญและชาวอ่างทอง ร่วมกันสร้าง เพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีของวีรบุรุษแห่งบ้านโพธิ์ทะเล ทั้งสองท่านที่ได้สละชีวิตเป็นชาติพลีในการสู้รบกับพม่าที่ค่ายบางระจัน อย่างกล้าหาญเมื่อปี พ.ศ.2309 อนุสาวรีย์แห่งนี้ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาทรงเปิดเมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2520

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอแสวงหา

บ้านคูเมือง อยู่ในท้องที่ตำบลบ้านไผ่ ห่างจากที่ว่าการ อำเภอแสวงหา ประมาณ 4 กิโลเมตร และห่างจากค่ายบางระจัน เพียง 3 กิโลเมตรเศษ ที่บ้านคูเมืองนี้ นักโบราณคดีได้สำรวจพบซาก เมืองโบราณที่สันนิษฐานว่าเป็นชุมชนสมัยทวารวดี มีร่องรอย เหลือเพียงคูเมืองขนาดกว้างกับเนินดิน ชุดพบเพียงเศษภาชนะ เครื่องปั้นดินเผา กระจกสีตัว ลูกปัดและหินบดยา

วัดบ้านพราน ตั้งอยู่ที่ตำบลศรีพราน เป็นวัดเก่าแก่ สร้างในครั้งใดไม่ปรากฏแต่ได้ถูกทิ้งร้างไปจนต้นไม้ปกคลุมหนาทึบ ต่อมาพวกนายพรานได้มาตั้งหมู่บ้านขึ้นในบริเวณดังกล่าว จึงช่วยกันบูรณะขึ้นมาใหม่ มีประวัติเล่าต่อกันมาว่าพระพุทธรูป ศิลาลงในพระวิหารนั้นพ่อขุนศรีอินทราทิตย์เป็นผู้สร้างที่เมืองสุโขทัย แล้วถอดเป็นชิ้นมาประกอบเป็นองค์ที่วัดบ้านพรานเพื่อให้เป็นพระประธาน แต่ผู้สร้างวัดต้องการสร้างพระประธานขึ้นเอง จึงนำไปประดิษฐาน ไว้ในพระวิหารพระพุทธรูปองค์นี้ ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อไกรทอง” เชื่อกันว่ามีความศักดิ์สิทธิ์สามารถคุ้มภัยแก่ผู้ไปสักการบูชา

วัดยาง อยู่ในท้องที่ตำบลห้วยไผ่ สันนิษฐานว่าสร้าง ในสมัยอยุธยาตอนปลายยังคงมีซากโบราณสถาน คือ พระอุโบสถ ซึ่งมีฐานโค้ง มีพระพุทธรูปศิลาทราย พระพุทธรูปปูนปั้นที่ชำรุดอยู่ จำนวนหนึ่งและใบเสมาหิน ทางทิศใต้ของวัดประมาณครึ่งกิโลเมตร มีเนินดินซึ่งเคยพบพระเครื่องจำนวนมาก จากการที่อยู่มิไกลจาก บ้านบางระจันมากนัก จึงสันนิษฐานว่า บริเวณนี้คงเป็นสถานที่ซ่อน สมบัติของมีค่าของคนไทยในสมัยนั้น

สวนนภธรรมชาติ อยู่ในบริเวณหมู่ที่ 2 บ้านริ้วหว้า ตำบลบ้านพราน ระยะทางห่างจากจังหวัดอ่างทอง 24 กิโลเมตร

ใช้เส้นทางสายโพธิ์ทอง-แสวงหา 18 กิโลเมตร แล้วแยกเข้าที่ บ้านตำบลหนองแม่ไก่ ถึงโรงเรียนหนองแม่ไก่ แล้วเดินทางไปตาม ถนนลูกรังอีก 6 กิโลเมตร ก็จะถึงบริเวณวัดริ้วหว้าซึ่งมี นกทองนาปากห่าง นกกระสา นกกาน้ำ นกกระเต็น นกอีเสือ ฯลฯ บางชนิดก็ใกล้จะสูญพันธุ์และหาชมได้ยากในท้องถิ่นอื่น

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอสสามโก้

อำเภอสสามโก้ อยู่ห่างจากจังหวัดอ่างทองประมาณ 25 กิโลเมตร แม้เป็นอำเภอเล็กๆ ซึ่งเดิมเป็นตำบลหนึ่งขึ้นกับ อำเภอวิเศษชัยชาญ ได้ยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอและเป็นอำเภอเมื่อ พ.ศ.2508 ความสำคัญในประวัติศาสตร์ได้ปรากฏในพงศาวดารว่า เป็นเส้นทางที่พม่าเดินทางทัพจากด่านเจดีย์สามองค์ผ่านเข้ามา ตั้งค่ายพักแรมก่อนเข้าตีกรุงศรีอยุธยา และเป็นที่ตั้ง สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและพระเอกาทศรถ เคยเสด็จนำทัพหลวง ผ่านบ้านสามโก้แห่งนี้เพื่อทรงทำสงครามยุทธหัตถี ที่ตำบลตระพังตรุ จังหวัดสุพรรณบุรี จนทรงได้รับชัยชนะด้วยเช่นกัน

ปัจจุบัน สามโก้เป็นอำเภอที่น่าสนใจมากอำเภอหนึ่งในแง่ประเพณี และศิลปะพื้นบ้าน กล่าวคือ สามโก้ได้มีพื้นที่การ เกษตรบางส่วน ที่เปลี่ยนจากพื้นที่ทำนาเป็นพื้นที่ทำการเกษตร ด้านอื่น เช่น การทำนาบัว การทำสวนมะพร้าวพันธุ์ดี และการทำไร่นา สวนผสม ซึ่งเกษตรกรรู้จักพัฒนาอาชีพด้วยการนำเทคโนโลยี สมัยใหม่ มาปรับปรุงผลผลิตทางการเกษตรให้มีทั้งคุณภาพ และปริมาณ สามารถทำรายได้ที่น่าพอใจ นอกจากนี้สามโก้ยังได้ เป็นถิ่นแดนของเพลงพื้นเมืองที่มีพ่อเพลงและแม่เพลงที่มีบทบาท ในการฟื้นฟูการเล่นและอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านอีกด้วย

งานประเพณี

งานเมืองอู่ข้าวอู่น้ำและงานกาชาดประจำปี เป็นงาน ประจําปีของชาวอ่างทองที่จัดขึ้นหลังฤดูเก็บเกี่ยว ช่วงปลายเดือน มีนาคมของทุกปี มีกิจกรรมที่น่าสนใจหลายอย่างทั้งด้านการแสดง ทางวัฒนธรรม การแสดงนิทรรศการ การแสดงจำหน่ายและสาธิต หัตถกรรมพื้นบ้าน การออกร้าน การประกวดกุลสตรีเมืองอู่ข้าวอู่น้ำ การประกวดพืชผลทางการเกษตร และการแข่งขันกีฬาชาวนา รวมทั้งหมดรวมต่างๆมากมาย งานนี้จัดบริเวณหน้าศาลากลาง จังหวัดอ่างทอง 5 วัน 5 คืน

งานประเพณีแข่งเรือยาววัดไชโย จัดการแข่งขันขึ้น บริเวณลำน้ำหน้าวัดไชโยวรวิหาร อำเภอไชโย เป็นการประชันเรือยาว ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศจัดพร้อมกับงานนมัสการ และสมโภช สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) และพระมหาพุทธพิมพ์ โดยจัดขึ้นราวเดือนตุลาคม-พฤศจิกายนของทุกปี โดยการแข่งเรือ

จะเสร็จสิ้นใน 1 วัน

งานประเพณีแข่งเรือยาววัดป่าโมก จัดขึ้นบริเวณ
วัดป่าโมกวรวิหาร อำเภอป่าโมก ในช่วงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี
พร้อมกับงานนมัสการและสมโภชพระพุทธรูปไสยาสน์และพระพุทธรูปบาท
4 รอย

ของฝากและของที่ระลึก

ผลไม้ตามฤดูกาล ได้แก่ มะม่วง ส้มโอ ฝรั่ง มะละกอ
ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ได้แก่ กุ้งก้ามกราม ปลาเนื้ออ่อน ปลายี่สก
ปลาน้ำเงิน
อาหารแปรรูปต่างๆ ได้แก่ เนื้อทุบและไข่เค็ม อำเภอไชโย
ปลาแห้งเสียบไม้รมควัน ปลาตากแห้ง ปลากรอบ
ขนมหวาน ที่เป็นของฝากซึ่งได้รับความนิยมมาก คือ ขนม
เกสรลำเจียก จากอำเภอวิเศษชัยชาญ และขนมกง อำเภอเมือง
ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม ได้แก่ เครื่องจักสานบ้านเจ้าช่า อำเภอโพธิ์ทอง
กลอง และตุ๊กตาชาววัง อำเภอป่าโมก เครื่องเรือนจำลอง

สำนักงานจังหวัดอ่างทอง โทร. (035) 611235

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลาง เขต 6
ถนนศรีสรรเพชญ์ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000
โทร. (035) 246076-7 โทรสาร (035) 246078

พื้นที่ความรับผิดชอบ : พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง สระบุรี

4 ถนนราชดำเนินนอก เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100
โทร. 282-9773-6 โทรสาร 282-9775

เปิดบริการให้ข้อมูลท่องเที่ยวทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดราชการ ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 น.